

[Niels Westerby.]

klageret, hvis afgørelser kan få stor betydning for dommere.

På denne baggrund forekommer det uheldigt, at præsidenten for østre landsret er formand for huslejenævnet i Gentofte kommune. Det kan næppe være rigtigt, at boligretsdommere og landsdommere skal efterprøve huslejenævnsafgørelser, der er truffet af præsidenten for østre landsret, når denne kan have indflydelse på dommeres hele stilling og arbejdsvilkår.

Spørgsmålet er stillet ud fra det principielle synspunkt, at der så vidt overhovedet muligt må værnes om dommeres frihed og uafhængighed. Det er således ikke begrundet i kendskab til konkrete uheldige følger af østre landsrets præsidents virksomhed som formand for forannævnte huslejenævn.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Niels Westerby: Spørgsmålet er stillet af principielle grunde og ud fra det principielle synspunkt, at det gælder om ikke blot at værne om dommeres formelle uafhængighed og frihed, men også til enhver tid at værne om, at dommere i virkeligheden rent faktisk har uafhængighed og frihed i deres afgørelser. Jeg har ikke stillet det, fordi jeg har noget kendskab til, at der er konkret uheldige følger af, at præsidenten for østre landsret samtidig virker som formand for det lokale huslejenævn i Gentofte kommune.

Baggrunden for det rejste spørgsmål er følgende: præsidenten for østre landsret har en reel, en faktisk indflydelse på dommeres fremtid, på deres udnævnelse igennem indstillinger og udtalelser til ministeriet. Samtidig er præsidenten for østre landsret leder af østre landsrets arbejde, og der er derfor også tale om et vist forhold mellem præsidenten og medlemmerne af landsretten.

Når nu østre landsrets præsident virker

som formand for det lokale huslejenævn i Gentofte kommune, bliver spørgsmålet derefter, om de dommere, som senere kan komme til at pådømme en sag, som præsidenten har afgjort i huslejenævnet, har den fornødne faktiske frihed og uafhængighed — for det er jo netop sådan, at huslejenævns afgørelser kan indbringes for boligretten, hvorefter de kan viderebringes fra boligretten til østre landsret. Det vil med andre ord sige, at dommeren i boligretten og landsdommeren i landsretten kommer til at tage stilling til en huslejenævnsafgørelse, som er truffet af den præsident, de i virkeligheden til en vis grad har et afhængighedsforhold til. Det er derfor, jeg har stillet det spørgsmål, om det er foreneligt med embedet som præsident for østre landsret at virke som formand for huslejenævnet i Gentofte kommune.

Man kunne i høj grad rejse det spørgsmål, til hvilken minister spørgsmålet skulle stilles. Det kunne stilles til boligministeren, da denne jo har lejeloven under sit område og det er i henhold til lejeloven, man har nedsat huslejenævnene. Men da det er et principielt spørgsmål, jeg har stillet, og da domstolene sorterer under justitsministeren — „sorterer“ sagt i citationstegn — har jeg stillet det til justitsministeren. Jeg vil i øvrigt føje til, at jeg er klar over, at præsidenten for østre landsret ikke er medlem af den særlige klageret.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg vil gerne indlede med at fastslå, at jeg strengt taget ikke anser mig for kompetent til at besvare det rejste spørgsmål. Hvilke hverv en dommer må bestride ved siden af dommerhvervet, afgøres nemlig efter bestemmelsen i § 103 i lov om normering og klassificering af tjenestemandstillinger af et råd, der er dannet af præsidenterne for de kollegiale retter; det vil sige højesteret, landsretterne, sø- og handelsretten og Københavns byret. Landsretspræsidenten har naturligvis indhentet den tilladelse, der kræves efter denne bestemmelse. Forman-